

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 5.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950814042832/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

mig, pludseligt mødes af et Blik, der, om det ikke er Ginen, dog har modtaget, og gjenstraalet noget af dens skofrie, venlige Klarhed. Hvad kan være saa ffient som en Kvinde's Blik, — og hvad igjen kan gjøre et saa isnende, ushyggeligt Indtryk!? For et Par Dines Skyld, som dem, der nylig saae ind i mine med tillidsfuld, forstaaende Mildhed, vilde jeg sige et evigt Farvel til mine Lustflotte, og for Livstid boe og bygge iblandt Eder. Hvormeget mere opmuntres jeg da ikke dertil, ved at see mange lignende Stjerner straalet frem, som alle venligt tilvinkle mig et „Velkommen!“

Men selv hos dem af Eder, der betragte mig med de bedste Dine, seer jeg en vis Forundring over min Dvsørsel udtrykt, et Dvsse var at jeg skal erklære hvorfor jeg er kommen, og hvad jeg vil. Det er en billig Forundring, som jeg skal gjøre mig al Umage for at tilfredsstille.

Erre ikke, at jeg vil stille mig paa en Hjedestol, og holde Taler for Eder. En saadan Idee have I muligvis faaet ved mit tidligere yttrede Forsat, at indvie mit Liv til en Kamp for Kvindens Frigjorelse. Jeg har jo altid sagt „vi“, ikke „I“, naar jeg talte om Kvinderne, og derved vist at jeg ikke stiller mig udenfor, men midt iblandt Eder, og allerhelst vil virke i Forening med Eder, for den Sag jeg bekjender mig som Tilhænger af. Det er ikke i mine Tanker mig, den Frie, der skal frigjøre Eder, men os, der tilhammen skulle tilkæmpe os „Guds